

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено обжалваното съдебно решение,
- да бъде постановено окончателно решение по въпросите, предмет на жалбата пред Съда, и да бъде отхвърлена подадената от Фронта Полисарио жалба,
- да бъде осъден Фронтът Полисарио да заплати съдебните разноски в производството по обжалване пред Съда и в производството по дело T-279/19,
- при условията на евентуалност, да бъдат запазени правните последици на Решение 2019/217 ⁽¹⁾ през период от дванадесет месеца, считано от датата на обявяване на бъдещото съдебно решение.

Основания и основни доводи

Първо основание за обжалване: нарушение на член 263, четвърта алинея ДФЕС; това основание се отнася до частта от обжалваното съдебно решение, в която се приема, че Фронтът Полисарио е процесуално правоспособен пред съда на Съюза.

Второ основание за обжалване: нарушение на член 263, четвърта алинея ДФЕС и нарушение на изискването за съобразяване с текста на актовете; това основание се отнася до частта от обжалваното съдебно решение, в която се приема, че Фронтът Полисарио е пряко и лично засегнат от спорното решение.

Трето основание за обжалване: грешка при прилагане на правото, що се отнася до възможността за позоваване на норми от международното право; това основание се отнася до частта от обжалваното съдебно решение, в която се приема, че Фронтът Полисарио може да се позовава на принципа на самоопределение и на принципа на относителното действие на договорите.

Четвърто основание за обжалване: неправилно тълкуване и прилагане на общия принцип на относителното действие на договорите и на правото на самоопределение, нарушение на изискването за съобразяване с текста на актовете, изопачаване на доводите на Съвета и нарушение на член 36 във връзка с член 53, първа алинея от Статута на Съда. Това основание се отнася до частта от обжалваното съдебно решение, в която се приема, че народът на Западна Сахара не е дал съгласието си за споразумението, предмет на Решение 2019/217.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2019/217 на Съвета от 28 януари 2019 година за сключване на споразумение под формата на размяна на писма между Европейския съюз и Кралство Мароко за изменение на протоколи № 1 и № 4 към Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Кралство Мароко, от друга страна (ОВ L 34, 2019 г., стр. 1).

Иск, предявен на 30 декември 2021 г. — Република Латвия/Кралство Швеция

(Дело C-822/21)

(2022/C 119/33)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Република Латвия (представители: K. Pommere, J. Davidoviča и I. Romanovska)

Ответник: Кралство Швеция

Искания на ищеца

Република Латвия иска от Съда:

- Да обяви, че Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си съгласно:
 - член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС ⁽¹⁾, тъй като отказвайки да прехвърли към СГД (схема за гарантиране на депозити) на Латвия вноските, платени от латвийския клон на Nordea Bank AB, изчислени за периода на плащане съгласно член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС, Кралство Швеция е действало в противоречие с целта на Директива 2014/49/ЕС и не е гарантирало полезното действие на разпоредбите на посочената директива;

- член 4 ДЕС, параграф 3, доколкото, като отказва да прехвърли към СГД на Латвия вноските, платени от латвийския клон на Nordea Bank AB, изчислени за периода на плащане съгласно член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС, Кралство Швеция влияе по негативен начин на интеграцията на единния пазар и така подкопава взаимното доверие между държавите членки, което е предпоставка за трансграничната интеграция.

В случай, че Съдът обяви, че Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си съгласно член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС и член 4 ДЕС, параграф 3:

- да задължи Кралство Швеция да преустанови нарушението, като прехвърли на СГД на Латвия цялата сума на вноските, платени от латвийския клон на Nordea Bank AB, изчислени за периода на плащане съгласно член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС.
- В случай, че член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС би могъл да се тълкува ограничително, да обяви съвместимостта му с целта на Директива 2014/49/ЕС и задължението на СГД на Швеция да прехвърли към СГД на Латвия вноските, платени от латвийския клон на Nordea Bank AB.
- да се осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си, ищецът изтъква основания за нарушение на член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС и Договора на ЕС (принцип на лоялно сътрудничество).

1. Като е отказало да прехвърли към СГД на Латвия вноските, платени от латвийския клон на Nordea Bank AB, изчислени за периода на плащане съгласно член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС, Кралство Швеция е действало в противоречие с целта на Директива 2014/49/ЕС.
2. Като е отказало да прехвърли към СГД на Латвия вноските, платени от латвийския клон на Nordea Bank AB, изчислени за периода на плащане съгласно член 14, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС, Кралство Швеция влияе по негативен начин на интеграцията на единния пазар и така подкопава взаимното доверие между държавите членки, което е предпоставка за трансграничната интеграция. По този начин Кралство Швеция нарушава член 4 ДЕС, параграф 3.
3. Република Латвия изтъква, че като е отказало да прехвърли платените вноски и като изтъква като формално основание за отказа си датата, на която вноските действително са били платени, Кралство Швеция е нарушило Директива 2014/49/ЕС, като това нарушение възпрепятства постигането на целите на Европейския съюз и лишава Латвия от правото да получи вноските, които да я компенсират за риска, свързан с гарантираните депозити на кредитна институция, прехвърлени на нейна отговорност, като по този начин нарушава принципа на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 от ДЕС и целите на Директива 2014/49/ЕС.

(¹) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 2014 г., стр. 149).

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 27 декември 2021 г. — Beverage City & Lifestyle GmbH и др./Advance Magazine Publishers, Inc.

(Дело C-832/21)

(2022/C 119/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf